

Zheng Xinlong

‘Reizen kan prachtig zijn, maar ook erg vermoeiend’

TEKST: JUDITH VAN DE BOVENKAMP

Voor Chinezen is vakantie niet iets vanzelfsprekends. Weliswaar neemt de hoeveelheid rijkere middenstanders die zich een jaarlijks binnenlands reisje kunnen veroorloven toe en zien we steeds vaker Chinese toeristen in het buitenland, maar voor het overgrote deel van de Chinese bevolking blijven reizen en vakantie onbereikbaar. Zheng Xinlong (28) was dan ook dolblij toen hij de kans kreeg om een reis door China te maken. Zheng: “Ik studeer Engels aan de universiteit van Henan en heb les van een Britse man die Brits-Engels doceert. Hij spreekt geen Chinees maar wilde wel graag door China reizen.” Zheng kreeg een goede band met deze docent en toen deze hem vroeg of Zheng interesse had om hem als reisbegeleider te vergezellen, was de keus snel gemaakt. Zheng: “Als ik hem zou vergezellen zou hij alle reiskosten vergoeden. Ik hoefde alleen te helpen met kaartjes kopen, hotels boeken en vertalen. Die prachtkans heb ik natuurlijk met beide handen aangepakt!”

Alle voorpret ten spijt, na afloop van de reis kijkt Zheng er met gemengde gevoelens op terug. “Ik heb in een maand tijd veel van China gezien, maar denk dat Chinezen en westerlingen op een verschillende manier reizen. Ik zou zelf graag tijd nemen om ergens rond te kijken en uit te rusten, maar mijn docent houdt van fotograferen. Hij wilde naar specifieke plekken om alleen maar foto’s te maken! Deze plaatsen lagen erg ver van elkaar vandaan, waardoor we soms wel meer dan tien uur in de trein zaten.” Zheng ondervond tijdens de reis ook dat regionale verschillen in China erg groot kunnen zijn: “We gingen naar de provincie Yunnan waar de mensen met een erg sterk accent spreken. Ik had vaak moeite om hen te verstaan en dan moest ik alles ook nog in het Engels vertalen. Mijn docent had totaal geen begrip voor de situatie en ging ervan uit dat ik alles wel verstond, we waren immers in China? Ik kon hem moeilijk uitleggen waarom het zo ingewikkeld was.”

Zheng hoopte tijdens de reis zijn Engels te kunnen verbeteren en greep elke vrije minuut aan om te studeren. Als zijn docent een middagdutje deed, zat Zheng met zijn neus in een boek met Engelse woorden in een algemene ruimte in het hotel en niet in de hotelkamer om zo zijn docent niet te storen. Zheng: “Als mijn docent volgend jaar weer op vakantie wil en mij mee vraagt, zou ik er eerst over nadenken voordat ik ja zeg. Reizen kan prachtig zijn, maar ook erg vermoeiend, niet voor mijn docent maar wel voor mij als reisbegeleider.”

‘Ik hoefde alleen te helpen met kaartjes kopen, hotels boeken en vertalen. Die prachtkans heb ik natuurlijk met beide handen aangepakt’